

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 880

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 3 noiembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 516 din 5 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, 4, 5, 9 și 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	2-5	807.	— Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României către fondul de finanțare extrabugetară al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică — AIEA, în sprijinul activităților de verificare desfășurate de AIEA în Republica Islamică Iran	11-12
Decizia nr. 562 din 12 iulie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	6-9	808.	— Hotărâre privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, imobile aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice prin Universitatea Maritimă din Constanța, instituție care funcționează în coordonarea ministerului	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
802. — Hotărâre privind asistența acordată de către statul român cu titlu gratuit pentru Afganistan, în vederea formării de specialiști în domenii de interes pentru acest stat	9-10	810.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Tulcea, Olt, Hunedoara, Ilfov, Bihor, Iași, Cluj, Constanța, Neamț, Bacău și municipiul București	13-14
804. — Hotărâre privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazeși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE	10-11	812.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Țintea Laurențiu	14
		813.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ialomița de către domnul Marin Constantin	15
		814.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ialomița de către doamna Manea Tonița	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 5 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, 4, 5, 9 și 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, 4, 5, 9 și 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Societatea Essimo Grup — S.R.L. din Timișoara, în Dosarul nr. 2.300/246/2014 al Judecătoriei Ineu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.475D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, în ceea ce privește dispozițiile art. 3, 4, 5 și 9 din Legea nr. 17/2014, și ca inadmisibilă cu privire la art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 august 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.300/246/2014, **Judecătoria Ineu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, 4, 5, 9 și 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului**, excepție ridicată de Societatea Essimo Grup — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect succesiune, precum și soluționarea acțiunii privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că aplicarea dispozițiilor Legii nr. 17/2014 antecontractelor încheiate înainte de intrarea acesteia în vigoare conduce ireversibil la extincția dreptului de creanță a promitentului cumpărător valabil dobândit în condițiile legislației anterioare, împrejurare care reprezintă o încălcare a prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. De asemenea, arată că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite și susține că prevederile criticate creează un regim profund discriminatoriu sub diverse forme și modalități, sens în care prezintă posibile ipoteze care ar conduce la o diferență de tratament juridic între promitenții-cumpărători. În acest context, menționează că efectele aplicării retroactive a dispozițiilor Legii nr. 17/2014 duc la încălcarea prevederilor art. 16 și art. 18 din Constituție, precum și a celor ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, receptate prin art. 20 din Legea fundamentală. Astfel, dispozițiile criticate înfrâng principiul egalității, deoarece sunt stabilite condiții mai facile sau mai dificile de realizare a drepturilor promitenților-cumpărători în funcție fie de momentul ales pentru executarea promisiunii, fie de cetățenia promitentului-cumpărător; este o vădită diferență de tratament între promitenții-cumpărători care au obținut executarea antecontractului anterior intrării în vigoare a prevederilor criticate și promitenții-cumpărători care doresc obținerea executării ulterior intrării în vigoare a prevederilor legale în discuție; diferența de tratament vizează indubitabil situații similare, din moment ce, prin ipoteză, indiferent de momentul realizării drepturilor de creanță, în ambele cazuri dreptul a fost dobândit în condiții legislative comparabile, singurul aspect care le diferențiază fiind momentul executării.

7. Menționează că aplicarea retroactivă a dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 17/2014 obligă promitenții cumpărători care doresc să recurgă la „concurusul justiției”, pentru realizarea drepturilor lor de creanță (imposibil de prevăzut la momentul încheierii convenției), să facă dovada efectuării formalităților de publicitate în scopul exercitării dreptului de preemțiune de către coproprietari, arendași, vecini sau stat, după caz, precum și dovada faptului că acesta este înscris pe rolul fiscal și în cartea funciară. Precizează că exercitarea de către beneficiarii dreptului legal de preemțiune a prerogativei conferite conduce inevitabil la desființarea antecontractului și lipsirea creditorului său de creanță, deși aceasta s-a născut în mod valabil prin raportare la legislația în vigoare la momentul respectiv. Astfel, pe planul dreptului material, deși formal este titularul unui drept de creanță în temeiul căruia ar fi îndreptățit să dobândească proprietatea terenului, după exercitarea dreptului de preemțiune

de către unul dintre titularii acestui drept, promitentul-cumpărător nu mai are posibilitatea de a obține întocmai prestația în virtutea căreia a procedat la încheierea actului; pe plan procesual, promitentului-cumpărător îi este împiedicată obținerea unei hotărâri care să țină loc de contract autentic din perspectiva faptului că dispozițiile Legii nr. 17/2014 califică drept condiție de admisibilitate a unei asemenea acțiuni obținerea avizului de la structura competentă prin care se face dovada neexercitării dreptului de preemțiune. În acest context, autoarea prezintă diverse ipoteze cu privire la unele aspecte ce decurg din obligația respectării măsurilor instituite prin Legea nr. 17/2014, concludând că efectul aplicării acestor dispoziții este lipsirea promitentului-cumpărător de dreptul de creanță, prin golirea acestuia de conținut.

8. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 755 din 16 decembrie 2014 și menționează că, prin aceasta, Curtea Constituțională a reținut incidența art. 44 din Legea fundamentală, iar o ingerință în exercitarea dreptului de proprietate în forma sa specifică cauzei pendinte există, iar aceasta nu poate fi constituțională decât cu respectarea exigențelor constituționale privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

9. Având în vedere jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 24 mai 2006, pronunțată în Cauza *Weissman și alții împotriva României*), susține că dreptul de creanță al promitentului-cumpărător generează posibilitatea transformării acestuia în drept de proprietate tocmai prin actul executării în natură a obligației, acesta fiind un act premergător transferului dreptului de proprietate, fără de care nici nu și-ar găsi vreo rațiune, motiv pentru care promitentul-vânzător deține o speranță legitimă.

10. În aceste condiții, întrucât dispozițiile Legii nr. 17/2014 golesc de conținut drepturile de creanță ce constituie speranța legitimă în dobândirea proprietății pentru promitenții-cumpărători care au încheiat antecontracte de vânzare-cumpărare anterior intrării în vigoare a acestei legi, adoptarea sa reprezintă indubitabil o ingerință în dreptul de proprietate al potențialilor dobânditori, întrucât eventuala exercitare a dreptului de preemțiune de către unul dintre beneficiari sau refuzul executării benevole a obligației de către promitenții-vânzatori conferă caracter iluzoriu dreptului derivat din convenție din perspectiva dispozițiilor constituționale și convenționale.

11. În acest context menționează că ingerința în dreptul de proprietate generată de dispozițiile Legii nr. 17/2014 nu este prevăzută de lege, nu este accesibilă și previzibilă, deoarece această lege nu a oferit posibilitatea promitentului-cumpărător să își ajusteze comportamentul și nici să prevadă riscul la care se supune prin semnarea acordului prealabil prevăzut în antecontract. Nu este îndeplinită nici condiția referitoare la proporționalitate, deoarece același deziderat putea fi atins prin metode care să nu reducă până la golire conținutul dreptului de proprietate, precum și acordarea de facilități fiscale la comasarea terenurilor sau acordarea de facilități fiscale ori de altă natură în ipoteza înstrăinării terenurilor agricole extravilane către anumite categorii de persoane. Apreciază că ingerința nu poate fi validă nici prin raportare la împrejurarea că nu sunt permise decât atingeri aduse dreptului de proprietate care nu afectează însăși existența/substanța acestuia. Menționează jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014) prin care s-a statuat că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus unor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu pot fi confundate cu însăși suprimarea dreptului. Autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că, în cvasitotalitatea

cazurilor, dispozițiile criticate din Legea nr. 17/2014 duc la pierderea dreptului de creanță și a speranței legitime de dobândire a dreptului de proprietate asupra terenului ce constituie obiect al antecontractului. De altfel, legea în discuție nu prevede un sistem rezonabil de reparație, deoarece restituirea prețului nu poate fi privită drept un remediu viabil, cu atât mai mult cu cât promitentul-cumpărător nu poartă nicio culpă pentru imposibilitatea de executare în natură. În concluzie, se apreciază că prevederile criticate sunt contrare art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

12. **Judecătoria Ineu** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele contestate nu contravin niciuneia dintre prevederile constituționale invocate în susținerea excepției. De asemenea se arată că, așa cum constant s-a statuat în practica judiciară, respectiv astfel cum legiuitorul a reglementat la art. 1669 din noul Cod civil, cu privire la natura juridică a promisiunii de vânzare-cumpărare privind imobilele — terenuri, aceasta nu este translativă de proprietate, ci dă naștere, în viitor, la un drept de creanță, și anume la încheierea actului de vânzare-cumpărare în formă autentică, iar în caz de refuz, prin pronunțarea de către instanță a unei hotărâri care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare.

Antecontractul încheiat cu respectarea normelor legale, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014, rămâne valabil, dar pentru transferul dreptului de proprietate, care este operațiune juridică distinctă și subsecventă, trebuie să se respecte normele juridice în materie de la data validării antecontractului, respectiv trebuie să respecte normele legii noi. Transferul dreptului de proprietate se realizează în baza hotărârii judecătorești definitive care are un efect constitutiv, nu în baza antecontractului, în temeiul căruia s-a născut doar o obligație de a face, antecontractul dând naștere unui drept de creanță, nu unui drept real. Hotărârea judecătorească de validare a antecontractului nu recunoaște un drept de proprietate preexistent al reclamantului, ci transferă un drept de proprietate din patrimoniul părâtului în patrimoniul reclamantului, ca urmare a admiterii acțiunii în realizare exercitate de către reclamant. Nici din perspectiva creării situației discriminatorii între promitenții-cumpărători care au obținut executarea antecontractului anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014 și promitenții-cumpărători care doresc obținerea executării ulterior intrării în vigoare a actului normativ menționat, criticile nu sunt fundamentate, aceste aspecte ținând fie de diligența dobânditorului, fie de circumstanțele dobândirii dreptului de creanță. Din aceleași considerente, nu se poate reține nici diferența de tratament dintre promitenții-vânzatori care și-au valorificat dreptul de creanță astfel dobândit de bunăvoie și cei care s-au văzut nevoiți a apela la concursul justiției.

13. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, 4, 5 și 9 din Legea nr. 17/2014 este neîntemeiată, iar în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 17/2014, aceasta este inadmisibilă.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 3, art. 4, art. 5, art. 9 și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare. Curtea observă că, în realitate, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3, 4, 5, 9 și art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014, care au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) *Terenurile agricole situate în extravilan pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior, precum și cele situate în extravilan la o distanță de până la 2.400 m față de obiectivele speciale pot fi înstrăinate prin vânzare-cumpărare doar cu avizul specific al Ministerului Apărării Naționale, eliberat în urma consultării cu organele de stat cu atribuții în domeniul siguranței naționale, prin structurile interne specializate menționate la art. 6 alin. 1 din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, cu modificările și completările ulterioare.*”

(2) *Prevederile alin. (1) nu se aplică preemtorilor.*

(3) *Avizele prevăzute la alin. (1) vor fi comunicate în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Apărării Naționale se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații de a emite avizul, se consideră ca fiind favorabil.*

(4) *Terenurile agricole situate în extravilan, în care se află situri arheologice, în care au fost instituite zone cu patrimoniu arheologic reperat sau zone cu potențial arheologic evidențiat întâmplător, pot fi înstrăinate prin vânzare doar cu avizul specific al Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor publice deconcentrate ale acestuia, după caz, emis în termen de 20 de zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de solicitare de către vânzător. Procedura și alte elemente privind obținerea avizului specific al Ministerului Culturii se reglementează prin normele metodologice de aplicare a legii. În cazul neîndeplinirii acestei obligații, avizul se consideră ca fiind favorabil.”;*

— Art. 4: „(1) *Înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan se face cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și a dreptului de preempțiune al coproprietarilor, arendașilor, proprietarilor vecini, precum și al statului român, prin Agenția Domeniilor Statului, în această ordine, la preț și în condiții egale.*”

(2) *Prin excepție de la dispozițiile alin. (1), înstrăinarea, prin vânzare, a terenurilor agricole situate în extravilan pe care sunt situate situri arheologice clasate se face potrivit prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejerea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.*

(3) *Solicitarea și utilizarea certificatului de carte funciară în contractele translativ de proprietate privind bunurile imobile și alte drepturi reale fac pe deplin dovada buneii-credințe atât a*

părților din contract, cât și pentru profesionistul instrumentator, cu privire la calitatea de proprietar a vânzătorului asupra imobilului supus vânzării conform descrierii din cartea funciară.”;

— Art. 5: „(1) *În toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din prezenta lege, iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară.*”

(2) *Cererea de înscriere în cartea funciară a dreptului de proprietate se respinge dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta lege.”;*

— Art. 9: „*Avizul final necesar încheierii contractului de vânzare în formă autentică de către notarul public sau pronunțării de către instanță a unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare se emite de către structurile teritoriale pentru terenurile cu suprafața de până la 30 de hectare inclusiv, iar pentru terenurile cu suprafața de peste 30 de hectare, de către structura centrală.”;*

— Art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014: „(1) *Prevederile prezentei legi nu se aplică antecontractelor (...) și pactelor de opțiune care au fost autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia.”*

18. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 18 alin. (1) privind cetățenii străini și apatrizii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1)—(3) referitor la dreptul de proprietate privată. Totodată, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea reține ca temeii constituțional și prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție cu privire la neretroactivitatea legii civile. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat prin numeroase decizii, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, Decizia nr. 36 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2015, Decizia nr. 38 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2015, Decizia nr. 83 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 24 martie 2015, Decizia nr. 276 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 9 iulie 2015, sau Decizia nr. 334 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015.

20. Astfel, în esență, Curtea a reținut că aplicarea prevederilor Legii nr. 17/2014 în vigoare la data realizării transferului dreptului de proprietate, respectiv la data pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare, este în concordanță cu principiul activității legii civile și nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitate. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica

sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, Curtea a observat că, pe de o parte, potrivit prevederilor constituționale, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, însă conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. Pe de altă parte, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate asupra bunului imobil ce face obiectul promisiunii de vânzare-cumpărare nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior (Decizia nr. 36 din 3 februarie 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012), ipoteză în care se află și autorul excepției de neconstituționalitate, întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate. De altfel, prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, Curtea a reținut că beneficiarul unei promisiuni neexecutate de vânzare este titularul unui drept de creanță, corelativ obligației de a vinde asumate de promitent în temeiul antecontractului, iar nu titularul unui drept de proprietate, transferul acestui drept urmând a se realiza în viitor, la momentul încheierii contractului de vânzare, respectiv al pronunțării hotărârii judecătorești care să țină locul acordului de voință nerealizat. Așadar, îndeplinirea tuturor condițiilor legale pentru încheierea contractului de vânzare, respectiv pentru pronunțarea hotărârii judecătorești care să țină loc de contract, nu poate fi raportată la un moment anterior, reprezentat de acela al încheierii antecontractului de vânzare, având în vedere că acesta din urmă nu este translativ de proprietate, ci la momentul realizării transferului dreptului de proprietate, moment care este supus legii în vigoare, potrivit principiului *tempus regit actum*.

25. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Essimo Grup — S.R.L. din Timișoara, în Dosarul nr. 2.300/246/2014 al Judecătoriei Ineu și constată că dispozițiile art. 3, 4, 5, 9 și din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de aceeași autoare, în același dosar, al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Ineu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

22. Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (3), potrivit cărora, „*nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire*”, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză.

23. Cu privire la susținerile referitoare la pretinsele discriminări ce s-ar crea prin dispozițiile art. 3, art. 4, art. 5 și art. 9 din Legea nr. 17/2014, Curtea observă că acestea sunt neîntemeiate, deoarece prevederile legale în discuție se aplică, deopotrivă și în egală măsură, tuturor celor care se regăsesc în ipoteza normelor Legii nr. 17/2014, inclusiv cu respectarea prevederilor art. 18 din Constituție, potrivit căruia „*Cetățenii străini și apatrizii care locuiesc în România se bucură de protecția generală a persoanelor și a averilor, garantată de Constituție și de alte legi*”, neputându-se reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale, precum și a celor convenționale, prin prisma art. 20 din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

24. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) teza privitoare la antecontracte din Legea nr. 17/2014, Curtea observă că prin Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, *precitată*, a constatat că prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, referitoare la exceptarea de la aplicarea Legii nr. 17/2014 a antecontractelor autentificate la notariat anterior intrării în vigoare a acesteia, sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, și reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate, în prezenta cauză, a intervenit înainte de momentul sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, constată că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 12 iulie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Săvel Viorel Botezatu în Dosarul nr. 777/86/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului nr. 1.804D/2015 al Curții Constituționale.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 7 iulie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public și în prezența avocatului Tudor Vasile, din cadrul Baroului Suceava, pentru autorul excepției, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul art. 57 și art. 58 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 12 iulie 2016, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 8 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 777/86/2015, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Săvel Viorel Botezatu, cu prilejul soluționării recursului împotriva Sentinței nr. 1.528 din 3 iulie 2015, pronunțată de Tribunalul Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect cererea de anulare a unui act administrativ (ordinul prefectului de

constatare a încetării mandatului de primar, ca urmare a încălcării regimului conflictului de interese).

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că încetarea mandatului de primar se realizează în condițiile expres și limitativ prevăzute de art. 69 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 și art. 15 din Legea nr. 393/2004. Astfel, dacă s-ar admite că art. 25 din Legea nr. 176/2010 ar reglementa un nou caz de încetare de drept a mandatului de primar, ar însemna ca prefectul să-și însușească atribuții ce aparțin numai autorității legislative, ceea ce este contrar art. 1 alin. (4) și art. 61 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, potrivit art. 123 alin. (4) din Legea fundamentală, între primari și prefect nu există raporturi de subordonare. De asemenea, autorul excepției critică paralelismul reglementării în cazul conflictului de interese (conflict de interese administrativ și conflict de interese, reglementat ca infracțiune, în Codul penal). Consideră că, având în vedere natura, importanța, caracterul represiv, gradul de severitate și gravitatea acestei măsuri, sancțiunea decăderii din drepturile electorale are valoarea unei pedepse penale și este asemănătoare pedepsei accesorii prevăzute de art. 65 din Codul penal din 1969 și pedepsei complementare prevăzute de art. 66 din același Cod penal. Așadar, prin aplicarea măsurii restrictive și represive a privării de eligibilitate, în cadrul unei proceduri administrative, se aduce atingere principiului legalității pedepselor.

5. **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 sunt constituționale prin raportare la dispozițiile din Legea fundamentală invocate. Astfel, art. 25 alin. (2) și (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 sunt în acord cu principiul separației puterilor în stat și cu principiul legalității, deoarece aceste texte de lege nu acordă altor autorități publice (administrative sau judecătorești) atribuții ce aparțin doar autorității legislative, respectiv de a reglementa noi cazuri de încetare de drept a mandatului de primar. Prevederile legale criticate sunt în acord și cu dispozițiile art. 37 alin. (1) din Constituție, deoarece interdicția de a mai exercita, timp de 3 ani, o funcție sau o demnitate publică, cu excepția celor electorale, prevăzută de art. 25 alin. (2), este o sancțiune cu natură juridică distinctă, cuprinsă în Legea nr. 176/2010, care vizează asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, iar limitele prevăzute de art. 37 din Constituție cu privire la exercitarea dreptului de a fi ales se referă la vârsta minimă a prezumtivului candidat, la capacitatea acestuia de a-și exercita dreptul de vot, în condițiile art. 36 din Constituție, la exigențele prevăzute de art. 16 alin. (3) din aceasta cu privire la ocuparea funcțiilor și demnităților publice, civile sau militare, în condițiile legii, de către persoane care au cetățenia română și domiciliul în țară, precum și la categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice (judecătorii Curții Constituționale, avocații

poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici, stabilite prin lege organică). Astfel, instanța judecătorească apreciază că reglementările supuse controlului de constituționalitate se integrează scopului legii și nu contravin normelor constituționale privind dreptul de a fi ales și restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și nici celor privind inexistența unor raporturi de subordonare între prefeți și primari și independența justiției, consacrate de art. 123 alin. (4), respectiv art. 124 alin. (3) din Constituție.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, deciziile nr. 207 din 29 aprilie 2013, nr. 204 din 29 aprilie 2013, nr. 203 din 29 aprilie 2013, nr. 205 din 29 aprilie 2013, nr. 208 din 29 aprilie 2013, nr. 210 din 29 aprilie 2013, nr. 460 din 13 noiembrie 2013 și nr. 418 din 3 iulie 2014. Referitor la critica vizând posibilitatea instituirii, prin lege, a unei sancțiuni de natura celei reglementate de art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010, precizează că, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție: „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară [...]*”. Astfel, limitele prevăzute de art. 37 din Constituție cu privire la exercitarea dreptului de a fi ales se referă la vârsta minimă a prezumtivului candidat, la capacitatea acestuia de a-și exercita dreptul de vot, potrivit art. 36 din Constituție, la condițiile prevăzute de art. 16 alin. (3) din Legea fundamentală, precum și la categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice. Pe cale de consecință, reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii și nu contravine normelor constituționale privind dreptul de a fi ales. Mai mult, potrivit art. 121 alin. (2) din Constituție „*primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe*”. În concluzie, prevederile art. 25 alin. (2) și (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 sunt în concordanță atât cu principiul separației puterilor în stat, cât și cu principiul legalității, consacrate de art. 1 alin. (4) și (5) și art. 61 alin. (1) din Constituție, aceste texte de lege nefiind de natură a reglementa atribuții specifice autorității legislative în responsabilitatea altor autorități. Prevederile de lege criticate sunt în acord și cu prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, întrucât sancțiunea prevăzută de art. 25 alin. (2) este o sancțiune cu natură juridică distinctă, cuprinsă în Legea nr. 176/2010, care vizează asigurarea exercitării funcțiilor și demnităților publice în condiții de imparțialitate, integritate și transparență.

8. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3), precum și ale art. 26 alin. (2) lit. i) sunt constituționale. Menționează că încetarea mandatului de primar are loc prin efectul legii, de drept, nicidecum la inițiativa prefectului. Cât privește interdicția de a mai ocupa o funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului, aceasta reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă. Precizează că, în speță, sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora demnitățile și funcțiile publice se ocupă în condițiile legii, astfel încât activitatea primarilor și viceprimarilor, precum și a președinților și vicepreședinților consiliilor județene, a consilierilor locali și a consilierilor județeni trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului de funcționare a acestora, inclusiv a celor cuprinse în actul normativ criticat

referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. În ceea ce privește susținerea privind încălcarea dreptului de a fi ales, reține că art. 37 din Constituție consfințește dreptul de a fi ales al cetățenilor cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în art. 16 alin. (3), instituind vârsta minimă a prezumtivului candidat și excluzând categoriile de persoane prevăzute la art. 40 alin. (3), care nu pot face parte din partide politice. Interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă de pedeapsa complementară constând în interdicția temporară a exercitării unor drepturi, în speță drepturi electorale. Or, Legea nr. 176/2010 este o lege organică, adoptată cu majoritatea cerută de art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală, care vizează în mod direct asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, iar în acest scop, stabilește obligații și proceduri de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, precum și sancțiuni în cazul nerespectării acestora.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, prevederi având următorul cuprins:

— Art. 25 alin. (2) teza a doua: „*Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului.*”;

— Art. 25 alin. (3): „*Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.*”;

— Art. 26 alin. (1) lit. i): „*Agenția va comunica raportul de evaluare, după cum urmează: [...]*

i) pentru primari și președinții consiliilor județene — instituției prefectului;”.

12. În opinia autorului excepției, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3), precum și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, art. 37 alin. (1) privind dreptul de a fi ales, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 123 alin. (4) potrivit căruia „*Între prefeți, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții*

acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare.” și art. 124 alin. (3) potrivit căruia „Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”. Totodată, sunt invocate dispozițiile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia: „Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune sau o omisiune care, în momentul în care a fost săvârșită, nu constituia o infracțiune, potrivit dreptului național și internațional. De asemenea, nu se poate aplica o pedeapsă mai severă decât aceea care era aplicabilă în momentul săvârșirii infracțiunii”.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și art. 25 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 au mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 347 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 21 iulie 2015, Decizia nr. 167 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 12 iunie 2015, Decizia nr. 856 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 3 martie 2016, Decizia nr. 550 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din data de 17 august 2015, Decizia nr. 114 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 369 din data de 13 mai 2016, Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate, reținând, în esență, că prevederile art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010 instituie sancțiunea decăderii din dreptul persoanei eliberate sau destituite din funcție ca urmare a săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de lege sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor Legii nr. 176/2010, o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Această interdicție de 3 ani privește funcțiile sau demnitățile publice prevăzute de Legea nr. 176/2010, cu excepția celor electorale. Curtea a reținut că, în contextul normativ de stabilire a unor interdicții în ceea ce privește funcțiile și demnitățile publice, prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 instituie reguli specifice referitoare la ocuparea funcțiilor eligibile. Astfel, interdicția de a mai ocupa aceeași funcție eligibilă pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului reprezintă o sancțiune cu natură juridică distinctă, Curtea statuând că reglementarea supusă controlului de constituționalitate se integrează scopului legii — asigurarea integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și prevenirea corupției instituționale, fără a încălca normele constituționale privind dreptul de a fi ales.

14. Curtea a reținut, de asemenea, că prevederile de lege criticate dau expresie art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii [...]”.

15. Distinct de acestea, Curtea reamintește că, prin Decizia sa nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 30 iulie 2014, referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea nr. 176/2010, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituție, instanța de contencios constituțional a clarificat înțelesul sintagmei „aceeași funcție” din cuprinsul art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 și a constatat că aceste prevederi de lege sunt constituționale în măsura în care sintagma menționată se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

16. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 25 alin. (3) din Legea nr. 176/2010, Curtea a reținut că prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate stabilesc sancțiunile aplicabile în cazul constatării stării de incompatibilitate sau de conflict de interese. Astfel, fapta

persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective. Norma legală criticată reprezintă, așadar, o normă de trimitere, stabilind că sancționarea incompatibilității ori conflictului de interese intervine potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, Curtea constatând că prevederile de lege criticate nu prezintă deficiențe de precizie sau claritate de natură a vicia constituționalitatea acestora.

17. Referitor la prevederile art. 26 alin. (2) lit. i) din Legea nr. 176/2010, Curtea observă că aceste norme de lege instituie reguli în materia asigurării integrității în exercitarea funcțiilor publice de primar și președinte al consiliului județean, stabilind că, în cazul acestora, raportul de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate, privind starea de incompatibilitate sau conflict de interese, se comunică prefectului. Curtea reține că o asemenea reglementare nu are semnificația stabilirii unui raport de subordonare între primar/președintele consiliului județean, pe de o parte, și prefect, pe de altă parte. Prevederile art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 au fost redactate în corelare cu normele cuprinse în Legea administrației publice locale nr. 215/2001, Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, legiuitorul stabilind obligația Agenției Naționale de Integritate de a comunica prefectului raportul de evaluare, deoarece prefectul are, potrivit legii, atribuții în constatarea încetării mandatului de primar/președinte al consiliului județean, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 69 și art. 108 alin. (2) din Legea nr. 215/2001.

18. Astfel, Curtea constată că prefectul îndeplinește, în temeiul legii, o formalitate necesară în vederea asigurării funcționării autorității administrației publice, în condiții de imparțialitate, fără a fi pusă în discuție crearea unui raport de subordonare între primar/președinte al consiliului județean și prefect. Curtea subliniază astfel, că, departe de a constitui o încălcare a art. 123 alin. (4) din Constituție, prevederile de lege criticate dau expresie rolului prefectului, în calitate de reprezentant al Guvernului, de a asigura, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice, astfel cum stabilește art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 24 martie 2008.

19. De asemenea, Curtea reține că ordinul emis de prefect, în temeiul acestei atribuții legale, este un act administrativ de autoritate, cu caracter declarativ, iar nu constitutiv de drepturi subiective, în sensul că, prin intermediul său, se ia act de o situație juridică preexistentă, clarificându-se și definitivându-se, astfel, raporturi juridice stabilite anterior, prin alte acte juridice. Ca atare, prin crearea acestei atribuții, rațiunea legiuitorului nu contravine prevederilor constituționale, întrucât, conform art. 102 alin. (1) din Legea fundamentală, Guvernul exercită conducerea generală a administrației publice, iar prefectul este, potrivit art. 123 alin. (2), reprezentantul său pe plan local.

20. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 123 alin. (4) din Constituție nu sunt încălcate de vreme ce atribuția legală exercitată de prefect, prin emiterea unui asemenea act administrativ, nu este de natură să creeze raporturi de subordonare între funcția de prefect și cele de primar sau președinte al consiliului județean, și nu este de natură a modifica situații juridice preexistente, stabilite prin alte acte juridice. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 175 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 435 din data de 10 iunie 2016.

21. Distinct de acesta, Curtea reține că reglementarea conflictului de interese ca abatere disciplinară are un conținut juridic clar și univoc. Astfel, potrivit art. 25 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, „*Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni*”, în timp ce, potrivit art. 301 din Codul penal, conflictul de interese, reglementat ca infracțiune, reprezintă „*Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a îndeplinit un act ori a*

participat la luarea unei decizii prin care s-a obținut, direct sau indirect, un folos patrimonial, pentru sine, pentru soțul său, pentru o rudă ori pentru un afin până la gradul II inclusiv sau pentru o altă persoană cu care s-a aflat în raporturi comerciale ori de muncă în ultimii 5 ani sau din partea căreia a beneficiat ori beneficiază de foloase de orice natură”, și care se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică. Pe cale de consecință, Curtea constată că susținerile autorului excepției, în sensul existenței unui paralelism legislativ în cazul conflictului de interese, nu subzistă.

22. În final, Curtea constată că prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție privind legalitatea pedepsei nu au incidență în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Săvel Viorel Botezatu în Dosarul nr. 777/86/2015 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 25 alin. (2) teza a doua și alin. (3) și art. 26 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 iulie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE

Prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind asistența acordată de către statul român cu titlu gratuit pentru Afganistan,
în vederea formării de specialiști în domenii de interes pentru acest stat**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 206 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea a 10 burse complete pentru studii universitare de licență, master și doctorat, precum și pentru învățământul postuniversitar din domeniul sănătate, în România, tinerilor din Afganistan, în domenii de interes pentru partea afgană.

Art. 2. — Cele 10 burse vor fi acordate anual pe durata a 5 ani universitari, începând cu anul universitar 2016/2017.

Art. 3. — Bursele acordate de statul român constau în:

a) proces de învățământ gratuit;

b) bursă lunară, în cuantumul stabilit pentru toți cetățenii străini, bursieri ai statului român; bursa va fi acordată pe toată perioada anului calendaristic, inclusiv pe perioadele vacanțelor

aferente, precum și pentru perioada de până la susținerea examenului terminal din sesiunea imediat următoare finalizării studiilor și 30 de zile după, pentru obținerea diplomei aferente;

c) asistență medicală gratuită, pe perioada șederii, în caz de urgențe medico-chirurgicale și boli cu potențial endemoepidemic, în conformitate cu legislația internă în vigoare;

d) cazare gratuită în căminele studențești, pe perioada șederii;

e) transport intern în regimul studenților români, pe perioada șederii;

f) transport internațional gratuit la începerea și finalizarea studiilor.

Art. 4. — Finanțarea cheltuielilor determinate de aplicarea prezentei hotărâri se asigură anual, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Mircea Dumitru
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu
Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

București, 26 octombrie 2016.
Nr. 802.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE, precum și ale Deciziei nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cadrul legal și instituțional necesar aplicării directe a Regulamentului (UE) 2016/426 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind aparatele consumatoare de combustibili gazoși și de abrogare a Directivei 2009/142/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 81 din 31 martie 2016, denumit în continuare *Regulament*.

Art. 2. — Se desemnează Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri ca autoritate națională competentă pentru coordonarea aplicării dispozițiilor Regulamentului.

Art. 3. — Autoritatea responsabilă pentru aplicarea art. 4 alin. (1) din Regulament este Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 4. — Autoritatea competentă pentru supravegherea pieței, potrivit capitolului V din Regulament, este Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (*ISCIR*).

Art. 5. — (1) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri este autoritatea de notificare responsabilă de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate, incluzând conformitatea cu dispozițiile art. 25 din Regulament.

(2) Evaluarea și monitorizarea prevăzute la alin. (1) sunt efectuate de către un organism național de acreditare în sensul și potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.

Art. 6. — (1) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri notifică Comisiei Europene și celorlalte state membre organismele desemnate să îndeplinească sarcini de evaluare a conformității ca părți terțe în temeiul Regulamentului în termen de 10 zile lucrătoare de la data desemnării.

(2) Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri informează Comisia Europeană cu privire la procedurile de evaluare, notificare și monitorizare a organismelor notificate, precum și cu privire la orice modificări aduse acestora.

Art. 7. — În aplicarea art. 23 alin. (9) din Regulament, organismele de evaluare a conformității trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la art. R17 alin. (9) din anexa I la Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului.

Art. 8. — (1) Pentru a fi notificat, organismul de evaluare a conformității trebuie să depună o cerere de desemnare în vederea notificării la Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, în calitate de autoritate competentă.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de documentele prevăzute în ordinul ministrului autorității competente pentru aprobarea Procedurii privind desemnarea organismelor de evaluare a conformității ce se notifică și notificarea la Comisia Europeană și celelalte state membre ale Uniunii Europene a organismelor desemnate.

(3) Certificatul de acreditare prevăzut în ordinul ministrului autorității competente prevăzut la alin. (2) atestă că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la art. 23 din Regulament.

Art. 9. — Lista standardelor române care adoptă standardele armonizate prevăzute la art. 13 din Regulament se elaborează și se aprobă prin ordin al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, se actualizează periodic și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 10. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni și se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 5 din Regulament, precum și una dintre următoarele măsuri administrative: interzicerea utilizării, retragerea de pe piață, interzicerea introducerii pe piață a aparatelor și accesoriilor nemarcate neconforme;

b) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 14 și 15 din Regulament, precum și una dintre următoarele măsuri administrative: interzicerea utilizării, retragerea de pe piață, interzicerea introducerii pe piață și interzicerea comercializării aparatelor și accesoriilor neconforme, până la o dată stabilită de organismul de supraveghere a pieței de comun acord cu producătorul sau cu reprezentantul autorizat al acestuia, după caz, pentru eliminarea neconformităților;

c) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 7—10 și 12 din Regulament, precum și una dintre următoarele măsuri administrative: interzicerea utilizării, retragerea de pe piață și interzicerea introducerii pe piață a aparatelor și accesoriilor nemarcate neconforme;

d) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei pentru nerespectarea prevederilor art. 16, art. 17 alin. (1)—(4) și 18 din Regulament, precum și una dintre următoarele măsuri administrative: retragerea de pe piață și interzicerea introducerii pe piață a aparatelor și accesoriilor nemarcate sau marcate incorect, până la eliminarea neconformităților.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) se realizează de către personalul împuternicit din cadrul ISCIR.

(3) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzi prevăzute la alin. (1), agentul constatatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

(4) Orice decizie luată pe baza prezentei hotărâri de către ISCIR, din care rezultă sancțiuni și una dintre următoarele măsuri administrative, respectiv: restricții de introducere pe piață sau punere în funcțiune a aparatelor și accesoriilor, va menționa:

a) temeiul legal al deciziei, în condițiile prezentei hotărâri;

b) căile de atac împotriva deciziei ISCIR;

c) termenele pentru exercitarea căilor de atac; în cazul plângerii la organul de control care a aplicat sancțiunea, se va indica și termenul în care acesta trebuie să se pronunțe.

(5) Decizia prevăzută la alin. (4) este adusă imediat la cunoștință persoanelor interesate, Ministerului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri, Comisiei Europene și celorlalte state membre.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică de la data de 21 aprilie 2018, cu excepția art. 3 și art. 5—8 care se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, precum și a art. 10 care se aplică de la data de 21 martie 2018.

Art. 12. — (1) Hotărârea Guvernului nr. 775/2011 privind stabilirea măsurilor pentru supravegherea pieței aparatelor consumatoare de combustibili gazeși și stabilirea condițiilor de introducere pe piață a acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 23 august 2011, se abrogă la data de 21 aprilie 2018, cu excepția art. 3 care se abrogă la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Ori de câte ori în alt act normativ anterior se face trimitere la actul normativ abrogat la alin. (1), trimiterea se va considera a fi făcută la dispozițiile corespunzătoare din Regulament și ale prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Costin Grigore Borc
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 26 octombrie 2016.
Nr. 804.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României către fondul de finanțare extrabugetară al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică — AIEA, în sprijinul activităților de verificare desfășurate de AIEA în Republica Islamică Iran

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 3 lit. l) și m) și al art. 12 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2003 privind promovarea, dezvoltarea și monitorizarea activităților nucleare, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata echivalentului în lei al sumei de 15.000 euro, reprezentând contribuția financiară voluntară a României către fondul de finanțare extrabugetară al Agenției

Internaționale pentru Energia Atomică — AIEA, în sprijinul activităților de verificare desfășurate de AIEA în Republica Islamică Iran, în conformitate cu prevederile Rezoluției nr. 2.231

din 20 iulie 2015 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite.

Art. 2. — Plata sumei prevăzute la art. 1 se suportă din sumele aprobate cu această destinație, prevăzute în bugetul

Agenției Nucleare și pentru Deșeuri Radioactive aprobat pe anul 2016 la capitolul 80.10 „Acțiuni generale economice, comerciale și de muncă”, titlul 55 „Alte transferuri”, alineatul 55.02.01 „Contribuții și cotizații la organisme internaționale”.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Președintele Agenției Nucleare și pentru Deșeuri Radioactive,

Ionuț Purica

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 26 octombrie 2016.

Nr. 807.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unor imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, imobile aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice prin Universitatea Maritimă din Constanța, instituție care funcționează în coordonarea ministerului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului a bunurilor imobile aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice prin Universitatea Maritimă din Constanța, instituție aflată în coordonarea ministerului, ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul educației naționale
și cercetării științifice,

Mircea Dumitru

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 26 octombrie 2016.

Nr. 808.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice prin Universitatea Maritimă din Constanța, instituție care funcționează în coordonarea ministerului

Ordonator principal de credite	13729380	Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice
Grupa 8 (bunuri aflate în patrimoniul public)		
Elemente de identificare		

Nr. MF	Cod de clasificare	Persoana juridică ce administrează bunul	Denumirea bunului	Adresa	Caracteristici tehnice	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de MFP.	8.26.10	Universitatea Maritimă din Constanța CUI 2747321	Spații învățământ și cazare — Cămin studențesc A2	Județul Constanța, municipiul Constanța, str. Mircea cel Bătrân nr. 104	clădire C1 — spații învățământ și cazare S + P + 7E, S = 2.419 mp, Stere = 2.500 mp, CF 220835	O.M.E.C.T. nr. 4.675/3.07.2008, O.M.Î.Ș. nr. 6.607/19.11.1990	17.139.661
Se atribuie de MFP.	8.26.10	Universitatea Maritimă din Constanța CUI 2747321	Cămin studențesc Far 3	Județul Constanța, municipiul Constanța, Str. Timonei nr. 6	clădire C1 — cămin P + 3E, CF 209079-C1	O.M.E.C.T. nr. 1.564/23.07.2007	5.284.905

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări și completări în inventarul bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Tulcea, Olt, Hunedoara, Ilfov, Bihor, Iași, Cluj, Constanța, Neamț, Bacău și municipiul București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în minus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și

completările ulterioare, și a constatării unor suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și intabularea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă actualizarea adreselor unde sunt plasate bunurile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a adăugării cărților funciare aferente după intabulare.

Art. 4. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 4, la care se modifică valorile de inventar ca urmare a reevaluării acestora conform prevederilor art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul

public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ștefan-Alexandru Tinca,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 26 octombrie 2016.
Nr. 810.

*) Anexele nr. 1—4 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Țintea Laurențiu

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Giurgiu de către domnul Țintea Laurențiu.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 2 noiembrie 2016.
Nr. 812.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Ialomița
de către domnul Marin Constantin

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Ialomița de către domnul Marin Constantin.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 2 noiembrie 2016.
Nr. 813.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Ialomița
de către doamna Manea Tonița

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), art. 89 alin. (21) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Manea Tonița exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Ialomița.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Ioan-Dragoș Tudorache

București, 2 noiembrie 2016.
Nr. 814.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

